BEDA VENERABILIS
Salzburg, St. Peter, 1. Viertel 9. Jh.
Seite 259
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38278
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

uenienſ putaſ inueni & fidem inteme ..

Phariſeuſ ſtans haec apud ſe orabat. Dſ̄ gratias ago tibi quia non ſum ſicut ceteri homines: raptores iniuſti adulteri uel ut etiam hic publicanus ..

Quatuor ſunt ſpecies quib: omniſ tumor arrogantium demonſtratur. Cū bonū aut aſemet ipſi habere ſe eſtimant aut ſibi datū deſuper credunt p ſuiſſe hoc accipiſſe meritis putant aut ceſte cū iactant ſe habere quod non habent. aut deſpectis ceteriſ ſingularitē uideri appetunt habere quod habent quaphariſaeuſ iſte iactantiae peſte labor eſſe deprehendit. Quid ergo de exemplo abſq: iuſtificatione deſcendit quia bonorum operum merita ſibi quaſi ſingularitē tribuenſ ſoli ueta publicano ſe praeulit ..

Jeiunio bis in ſabbato decimas do omnium quae poſſideo ..

Hiezechiel propheta de oſtenſiſ ſibi caelia animalib: ſcribit; & totum corpuſ plenū oculis in circuitu ipſorum quattuor corpora quippe animalium rotis coplena oculis deſcribuntur. Quia ſcilicet actio a bono paſte circumſpecta. ē. bona deſiderabilitē prouidens mala ſolliciter cauens ſed noſ ſaepe diuinis reb: intendimuſ fit ut alia neglegamuſ & ubi neglegimuſ ibi procul dubio oculum non habemuſ. nā ecce phariſaeuſ ad exhibendā abſtinentiā ad impendendā miſericordiā adreferendaſ dōnā gratiaſ oculū habuerat; Sed ad humilitatis cuſtodiā non habebat. & quid prodeſt quod contra hoſtū inſidiaſ pene tota ciuitaſ caute cuſtoditur. Si unū fortē aptū relinquitur unde ab hoſtib: intratur ..

Et publicanus a longe ſtans nolebat nec oculoſ ad caelū leuare ·R·
ſed percutiebat pectuſ ſuum dicens: Dſ̄ propitiuſ eſto mihi peccatori.
Dico uobiſ: deſcendit hic iuſtificatuſ in domū ſuam ab illo ..

Quantā fiduciam uenie digne penitentib: p̄bet quod publicanuſ qui reatū ſuae nequitiae p ſe ſte cognouit fleuit confeſſuſ. ē. & ſi iniuſtuſ a templū uenit iuſtificatuſ a tēplo redit; Typice aut phariſaeuſ iudaeorum populuſ qui ex iuſtificationib: legiſ extollit merita ſua publicanuſ uero gentiliſ. ē. Qui longe adō poſtuſ confitetur peccata ſua quorum ſuperbiendo receſſit humiliatuſ. Altē lamentando adpinquare meruit exaltatuſ ..

Quia omniſ qui ſe exaltat humiliabitur & qui ſe humiliat exaltabitur. t ccxv. Y. m ccxxxi.

Et de utroq: populo p̄fato & de omni ſuperbo uel humili recte potest intellegi. ſicut & illud quod alibi legimuſ; Ne de ruina exaltatur eorum. & ante gloriā humiliatur., Quapropter & de uerbiſ elati phariſaei quib: humiliari meruit; Poſſumuſ ex diuerſo formā humilitatiſ quaſ ſublime mur adſumere ut ſicut ille conſideratiſ & peior uitiis & ſui iuſtitiib: ē. elatuſ ad ruinā tranſ non nūr ſolū p gratia ſed & melior uirtutib: inſpectiſ humilemur ad gloriā; Quatenuſ unuſquiſq: nr̄m haec apud ſe ſupplex acſummiſſuſ obſecrat dſ omnipotēs miſereri ſupplicī tuo quia non ſum ſicut innumeri ſeruitui contemtuſ ſed ſublimeſ iuſtitiae merito glorioſi; Caſtitatiſ laude angelici uelut etiam multi illorum qui poſt flagitia